Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΔΜΑ

ΕΝΑΥΑΓΗΣΑΝ ΠΡΙΝ ΑΚΟΜΗ ΑΡΧΙΣΟΥΝ οἱ Ἑλληνοτουρκικὲς συνομιλίες γιὰ τὴν περιβόητη ὑφαλοκορνίδα. — Ἡ συνάντηση τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν ὑπῆρξε ἁπλῶς ἀλληλοενημερωτική. — Καὶ ἀπὸ τὴν τουρκικὴ πλευρὰ δὲν ἐκδηλώθηκε καμμιὰ ἐπιθυμία ὑποβολῆς ἐποικοδομητικῶν προτάσεων ☆ ΔΕΝ ΕΠΡΕΠΕ ΑΛΛΩΣΤΕ ΝΑ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ οὐσιαστικὸς διάλογος ἀπὸ τὴ συνάντηση τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης ὕστερα ἀπὸ τὶς τελευταῖες πολιτικὲς ἀνακατατάξεις στὴν Τουρκία καὶ τὴν ἐπικείμενη συνάντησι τοῦ κ. Καραμανλῆ μὲ τὸν Ἐτσεβίτ. — Φυσικὸν εἶναι ἐν ὄψει τῶν συνομιλιῶν κορυφῆς νὰ ἀτονίσουν, νὰ παραμερισθοῦν ἢ νὰ ἀναβληθοῦν οἱ προσπάθειες συνεννοήσεως γιὰ τὴν ὑφαλοκρηπίδα ☆ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ. — Ἔχει τὴν καλὴ θέληση ἡ νέα τουρκικὴ κυβέρνηση καὶ κυρίως ἔχει τὴ δύναμη νὰ διαπραγματευθῆ; — Ἐπιθυμεῖ ἄποκα νέα ἐποχὴ συνεργασίας ἢ ὄχι; — Ἂν ναὶ ἀποκλείεται νὰ ἀποτελέσουν ἐμπόδια στὴν προσέγγιση οἱ ὑφαλοκρηπίδες καὶ τὰ λοιπά.

ΠΡΩΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Πολυκατοικίες

ΑΝΑΓΚΗ τῆς ἐποχῆς μας οἱ πολυκατοικίες. Γιατὶ ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ αὐτὲς μονάχα μποροῦν νὰ προσφέρουν στὸν ἄνθρωπο τὰ σύγχρονα κομφὸρ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐπειδὴ μὲ τὴν ἐκμετάλλευσή του τὴν ἀξιοποίηση τοῦ ὕψους δίνουν τὴ δυνατότητα τῆς συγκεντρώσεως καὶ τῆς ἀστικῆς συμβιώσεως ἑνὸς πλήθους πολλαπλασίου ἀπὸ ἐκεῖνου ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἐγκατασταθῆ στὴν παραδοσιακὴ μορφὴ οἰκισμοῦ, μὲ τὶς μονοκατοικίες τὰ διώροφα καὶ τὸ πολὺ τριώροφα σπίτια. Μιὰ ἀπόλυτα παραγωγικὴ ἀλλὰ καὶ καταναλωτικὴ κοινωνία ἔχει ἀνάγκη ἀπ' αὐτὴ τὴ συγκέντρωση, ἀπ' αὐτὸ τὸ στίβαγμα. Ὄχι μόνο γιατὶ τὸ κόστος χρήματος καὶ χρόνου εἶναι μικρότερο, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ λόγο ὅτι μιὰ ὁριζόντια πολεοδομικὴ ἀνάπτυξη εἶναι ἀδύνατη, ἀφοῦ ἡ γῆ ποὺ βρίσκεται γύρω στὶς πόλεις δὲν ἀνήκει κατὰ μικροὺς κλήρους σὲ ὅλον ἐκεῖνο τὸν κόσμο ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴν ὕπαιθρο γιὰ νὰ ἐποικίσει τὴν πόλη καὶ νὰ μπῆ στοὺς μηχανισμοὺς τῆς παραγωγῆς.

Ὅμως, τοῦτη ἡ κάθετη ἀξιοποίηση τοῦ χώρου δὲν φαίνεται νὰ ταιριάζει καὶ πολὺ στὴν ψυχοσύνθεση τοῦ ἀνθρώπου. Φαίνεται ὅτι τοῦτες οἱ ἀνέσεις ποὺ προσφέρουν οἱ πολυκατοικίες δὲν εἶναι παρὰ μιὰ ἐπίφαση, ἕνας ἐντυπωσιασμὸς πρόσκαιρος, μιὰ πολυτέλεια ἔξω ἀπ' τὴ φύση τοῦ ἀνθρώπου. Μὲ ἀποτέλεσμα νὰ πληρώνει κανεὶς μὲ ἄγχος τοῦτα τὰ κομφόρ. Ἄγχος ποὺ ὅσο κι' ἂν εἶναι ἀπροσδιόριστο στὴν ἀρχὴ δὲν παύει νὰ ὑφέρπει καὶ νὰ σφίγγει τὴν ψυχὴ νὰ πληγώνει τὴν καρδιὰ μὲ μιὰ πέτρες ἢ μεγαλύτερες τελικὲς συνέπειες, στὸν ἄνθρωπο. Θὰ διαβάσατε βέβαια τὴν πιὸ ἀστεῖα περίπτωση, ἡ ὁποία ὅμως κι' ἂν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ἀστεία, ἐν τούτοις εἶναι πολὺ χαρακτηριστική: Μιὰ λονδρέζα, μητέρα δύο παιδιῶν ἔπεσε ἀπὸ τὸν δέκατο ὄροφο τῆς πολυκατοικίας στὴν ὁποία ἔμενε ἀφήνοντας ἕνα σημείωμα στὸ ὁποῖο ἔγραφε ὅτι αὐτοκτονεῖ γιατὶ ἡ ζωὴ στὸ πολυώροφο κτίριο, ἦταν ἀπάνθρωπη...

Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τότε ποὺ προσπάθηκε νὰ ἐκμεταλλευθῆ κάθε πόντο τῆς γῆς, ἀνεγείροντας σὲ κάθετη καὶ ὄχι ὁριζόντια κατεύθυνση τὴν κατοικία του, ἔχασε μέρος τῆς προσωπικότητάς του. Ὁ θάνατος τῆς Ἀγγλίδας δημιούργησε μεγάλο θέμα στὴ Βρετανία, ὅπου ἡ μονοκατοικία εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ στοιχεῖα τῆς καλῆς διαβιώσεως τοῦ Ἄγγλου. Μάλιστα, ἔγινε πρόταση νὰ κατεδαφισθοῦν οἱ εἰκοσι περίπου μεγάλες πολυκατοικίες ποὺ ἔχουν τελευταῖα χτισθῆ στὸ κέντρο τοῦ Σίτυ.

Στὸ μεταξὺ ἔρχονται τὰ πορίσματα ἑνὸς Γάλλου ψυχιάτρου γιὰ νὰ βεβαιώσουν μὲ ἐπιστημονικὸ τρόπο, ὅσα ὁ ἄνθρωπος διαισθάνεται. Ὁ ἐν λόγῳ ψυχίατρος ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἀνωνυμία τῆς πολυκατοικίας εὐνοεῖ τὴ βία. «Δὲν ζεῖ κανεὶς λέει, σὲ ἕνα διαμέρισμα ὅπως ζεῖ σ' ἕνα σπίτι ποὺ πατάει στὴ γῆ. Ἡ ζωὴ στὴν κάθετη μορφή, διαφοροποιεῖ τὴ συμπεριφορὰ τῶν ἀνθρώπων, γιατὶ τὸ ἀνθρώπινο ὄν μετακινεῖται φυσιολογικὰ ὁριζοντίως. Γιὰ νὰ μετακινηθῆ καθέτως ὑποχρεώνεται νὰ χρησιμοποιήση μηχανικὰ μέσα, ὅπως τὸ ἀσανσέρ. Ἡ ἐπαφὴ του μὲ τοὺς ἄλλους γίνεται τεχνητή. Καὶ συχνότερα, δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἐπικοινωνία». Καὶ ὁ Γάλλος ψυχίατρος καταλήγει: «Οἱ ἀρχιτέκτονες ποὺ συνέλαβαν τὴν ἰδέα τῶν πολυκατοικιῶν τοποθέτησαν τὰ πάντα μέσα σ' αὐτές, τὰ πάντα ποὺ μοιάζουν ἐκ πρώτης ὄψεως σὰν πλεονεκτήματα. Στὴν πραγματικότητα, ὅμως, εἶναι ἡ λυθαίρετη καὶ ἀφύσικη κατάργηση τῆς ἀνθρώπινης ἐπαφῆς».

ΠΑΝ

Ποιητικὸ «Συμπόσιο» αὔριο

ΣΤΗ γκαλερὶ «Τέχνης» ξεκινάει, αὔριο βράδυ, μιὰ θαυμάσια πρωτοβουλία ξεχωριστῶν (καὶ πρὸ παντὸς οὐσιαστικῶν καὶ ἀθορύβων) πνευματικῶν ἀνδρώπων γιὰ προσέγγιση μὲ τὴν Ποίηση, τὴ Λογοτεχνία καὶ ἄλλα θέματα τεχνικῆς καὶ κουλτούρας.

Συγκεκριμένα κάθε Δευτέρα, βράδυ, θὰ πραγματοποιεῖται συγκέντρωση κατὰ τὴν ὁποία γνωστοὶ λογοτέχνες ποιητὲς τεχνοκρίτες κ.λπ., θὰ πραγματεύωνται διάφορα πνευματικὰ θέματα.

Τὸ αὐριανὸ ἐναρκτήριο «συμπόσιο, θὰ εἶναι ποιητικό, θὰ μιλήση καὶ θὰ ἀπαγγείλη ποιήματα ὁ Κώστας Σπαρτινός.

Ἀμερικανισμοὶ

ΕΝΑΣ... τετράποδος ρατσιστὴς παραπέμφθηκε στὴ βρετανικὴ ἐπιτροπὴ Διαφυλετικῶν σχέσεων, ποὺ εἶναι ἕνα ὄργανο γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ κρατικῆς πολιτικῆς κατὰ τῶν φυλετικῶν διακρίσεων.

Πρόκειται γιὰ τὸ σύνολο τοῦ ἐπιστάτη ἑνὸς σταθμοῦ φορτηγῶν αὐτοκινήτων. Ὁ ὁποῖος μολονότι κατάμαυρος ἀπ' τὸ μουσούδι ὡς τὴν ἄκρη τῆς οὐρᾶς, γαυγίζει, δείχνει ἀπειλητικὰ τὰ δόντια του καὶ φερμάπει ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο ὅταν τὸν ζυγώση κανένας ἔγχρωμος ἀπὸ τὸ προσωπικὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀπεραστικός.

Μὲ τὸ αἰτιολογικὸ αὐτὸ τὸν παρέπεμψαν στὴν ἐπιτροπὴ κατὰ τῶν φυλετικῶν διακρίσεων...

ΚΑΙ κάτι ἀκόμη... σκυλίσιο ἀλλὰ καὶ τόσο ἀνθρώπινο. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ προσέξη κανεὶς τὴν ἀκόλουθη μικρὴ ἀγγελία καὶ τὸ δράμα τοῦ γερεντάκου «Σκυλὶ ράτσας Λαμπραντὲρ κασταν-ὀξαν θο, μεγαλόσωμο, ποὺ ἀκούει στὸ ὄνομα Κάμπυ, χάθηκε στὴν περιοχὴ τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως».

Ἐπειδὴ εἶναι σύντροφος, ἡλικιωμένου ἀνθρώπου, ποὺ τὸν ἀποζητᾶ, παρακαλεῖσθε ἂν τὸν συναντήσετε τηλεφωνῆστε στὸ 6710250. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὅτι θὰ εἶναι μία ἐνέργεια ποὺ θὰ σᾶς τιμήση, θὰ ἔχετε καὶ μία ἐνδιαφέρουσα ἀμοιβή...

Θράσος μιὰ φορά...

ΤΟ ΕΙΠΕ ὁ ἐκπτωτος πρόεδρος Νίξον στὸν διάσημο ἠλεπαρουσιαστὴ Ντίηβιντ Φρὸστ πηγαίνοντας νὰ γράψη μιὰ συνέντευξη του σὲ δίντεο. «Δὲν θάθελα νᾶμαι Σοβιετικὸς ἡγέτης. Δὲν θὰ ἤξερα ἂν θὰ μαγνητοφωνοῦσε κανεὶς κάθε τί ποὺ θὰ ἔλεγα...».

Δηλαδὴ ὁ Νίξον ἀγνόησε τὴν παροιμία ὅτι στὸ σπίτι τοῦ κρεμασμένου δὲν μιλᾶνε γιὰ σκοινί. Ἀφοῦ ὅπως εἶναι γνωστό, ἀναγκάστηκε νὰ παραιτηθῆ μετὰ τὸν σάλο ποὺ προκάλεσαν οἱ ἀποκαλύψεις ὅτι ἔβαζε καὶ μαγνητοφωνοῦσαν κρυφὰ τὶς συνδιαλέξεις τῶν πιὸ ἄσπονδων ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν πιὸ στενῶν συνεργατῶν του ἀδιακρίτως.

ΙΔΡΥΘΗ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Διεθνὲς κέντρο προστασίας τοῦ περιβάλλοντος

ΜΕ ΠΙΕΣΗ ΤΟΥ ΟΗΕ

ΛΟΝΔΙΝΟ. Ἕνα δεῖγμα τῆς σημασίας ποὺ ἀποδίδεται διεθνῶς στὸν ἔλεγχο τῆς μολύνσεως εἶναι ἡ δωρεὰ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δολλαρίων ἀπὸ τὸ πρόγραμμα περιβάλλοντος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν γιὰ τὴ δημιουργία καὶ ὑποστήριξη τῆς δουλειᾶς ἑνὸς κέντρου, ποὺ θὰ βοηθήση, τὴν ἐνημέρωση πάνω στοὺς κινδύνους ἀπὸ τὴ μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο.

Τὸ κέντρο αὐτὸ βρίσκεται στὸ Κολλέγιο Τσέλση τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου κάτω ἀπὸ τὴ διεύθυνσι τοῦ καθηγητοῦ Γκόρντον Γκούντμαν. Ἕνα μέρος τῆς δουλειᾶς ποὺ γίνεται στὸ κέντρο αὐτὸ — καὶ ποὺ κατὰ τὰ ἄλλα ἀσχολεῖται μὲ μελλοντικὲς προοπτικὲς — ἔχει σχέση μὲ τὴν ἱστορία, ἐπειδὴ γιὰ νὰ πετύχουμε, τὸν ἔλεγχο τῆς μολύνσεως θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουμε τὴν ἔκτασι ποὺ ἔχει πάρει, εἴτε πρόκειται γιὰ ἄνοδο τοῦ ἐπιπέδου παρουσίας βαρέων μετάλλων στὴ θάλασσα, ζιζανιοκτόνων στὸ χῶμα, ἢ ἀποψίλωσι καὶ μετατροπὴ τῆς γῆς σὲ ἔρημο.

Κατὰ συνέπεια προτεραιότητα στὴν ἐργασία τοῦ κέντρου ἔχει ὁ ἐντοπισμὸς ἱστορικῶν πηγῶν, γιὰ νὰ βρεθοῦν στοιχεῖα σχετικὰ μὲ πρόσφατα καὶ παλιὰ ἐπίπεδα μολυσματικῶν οὐσιῶν — ἢ ὁποιουδήποτε ἄλλου παρόμοιου ὑλικοῦ, καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν στοιχείων ποὺ εἶναι βάσιμα.

Φυσικά, οἱ ἀνάγκες τῶν χωρῶν διαφέρουν πολὺ στὶς ἀναπτυγμένες χῶρες, ἡ φροντίδα τῶν βασῶν καὶ τῆς ἁλιείας μπορεῖ νὰ εἶναι πιὸ σημαντικὰ ἀπό, ἂς ποῦμε τὸ ἐπίπεδο τῶν βαρέων μετάλλων στὶς δεξαμενὲς ἢ τῶν πολυχλωρινωμένων διφαινυλίων, στὶς ἐκβολὲς τῶν ποταμῶν.

Ἕνα δεύτερο μέρος στὴ δουλειὰ τοῦ κέντρου εἶναι νὰ ὁρίση τέτοιες ἀνάγκες καὶ τὰ συστήματα ποὺ θ' ἀκολουθήση ἡ ἔρευνα, γιὰ τὸ περιβάλλον. Τὸ κέντρο αὐτὸ δὲν εἶναι ἕνα συνηθισμένο κέντρο ἔρευνας. Δὲν στέλνει ἔξω τοὺς ἐπιστήμονες γιὰ νὰ βροῦν αὐξανόμενα ἐπίπεδα μολύνσεως. Οἱ ἔρευνές του ἀντίθετα, κατευθύνονται στὸ πῶς νὰ συντονίση αὐτὲς τὶς ἐνέργειες, κι' ὕστερα νὰ κάνη προσιτὲς τὶς πληροφορίες αὐτές.

Οἱ ἐργαζόμενοι στὸ Ἰνστιτοῦτο προέρχονται ἀπὸ πολλὲς χῶρες. Ἐπιστήμονες ἀπὸ τὸν Καναδᾶ, τὴ Νιγηρία, τὴ Νέα Ζηλανδία, τὶς ΗΠΑ καὶ τὴν Γκάνα, καθὼς καὶ Βρεταννοὶ δουλεύουν ἢ θὰ δουλέψουν ἐκεῖ. Ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα καθήκοντα εἶναι νὰ βροῦνε τρόπους ποὺ νὰ συνδέουν μὲ μεγαλύτερη ἀκρίβεια τὶς «δόσεις» τῶν μολυσματικῶν οὐσιῶν, διαφόρων τύπων μὲ τὰ ἀποτελέσματά τους, στοὺς διαφόρους τύπους περιβάλλοντος. Αὐτὸ ἔχει κιόλας γίνει γιὰ τὰ ραδιενεργὰ ὑλικά. Σὲ περίπτωσι ποὺ θὰ προκαλοῦσε αὔξησι στὸ τοπικὸ ἐπίπεδο ραδιενεργείας, εἶναι τώρα πιθανὸ νὰ προβλέψη κανεὶς, μὲ ἀρκετὴ ἀκρίβεια τί αὐξανόμενους κινδύνους θὰ μποροῦσε αὐτὸ νὰ ἀποτελέση γιὰ τὸν πληθυσμό. Ἡ ὁμάδα τοῦ καθηγητοῦ Γκούντμαν δουλεύει ἀκόμη καὶ πάνω σὲ ἄλλες μολυσματικὲς οὐσίες καὶ τὶς συνέπειές τους, ἔτσι ποὺ τὰ προγράμματα νὰ μποροῦν νὰ ἀξιολογηθοῦν πρὶν ἀρχίσουν. Ἴσως, ὅμως, τὸ πιὸ σημαντικὸ πρόγραμμα ἀπὸ ἄλλα στὸ Ἰνστιτοῦτο αὐτὸ ποὺ ὁ Βρεταννὸς ἐπιστήμονας ὀνομάζει «χαρακτηρισμὸ τῶν κατευθυντηρίων γεγονότων». Αὐτὸ σημαίνει προσεκτικὴ ἐξέτασι ὅλων τῶν τρόπων συλλογῆς, δεδομένου γιὰ τὸ περιβάλλον ἐξέτασι τῶν ἐπιπέδων παρουσίας μολυσματικῶν οὐσιῶν στὰ σώματα ζώων ἰδιαίτερα ἐκείνων ποὺ ἀπειλοῦνται — ὀστρακοφόρα ἀρπακτικὰ πουλιά κλπ. — καὶ τὴν λῆψι ἀποφάσεων σχετικὰ μὲ τὸ ποιές πηγὲς στοιχείων εἶναι χρήσιμες καὶ γιὰ ποιοὺς σκοπούς.

Τὸ πρόγραμμα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, δημιούργησε τὸ κέντρο στὸ Τσέλση, ὅταν τὸ Διεθνὲς Συμβούλιο τῶν Ἐπιστημονικῶν Ἑνώσεων ζήτησε ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ Περιβάλλοντος νὰ καθορίση τὰ προβλήματα καὶ τὶς ἐπείγουσες ἀνάγκες. Τὰ δεδομένα ποὺ θὰ προκύψουν ἀπὸ τὸ κέντρο θὰ διοχετευθοῦν στὴν ὀργάνωσι Παγκόσμιο Σύστημα Παρακολουθήσεως Περιβάλλοντος, (GEMS) ἕνα διεθνὲς δίκτυο στὸ ὁποῖο συμμετέχουν ἤδη πολλὲς χῶρες καὶ τὸ ὁποῖο θὰ τὶς βοηθήση νὰ κρατήσουν στενὴ ἐπαφὴ μὲ τὴ δουλειὰ ποὺ γίνεται στὸ Τσέλση. Ἀκόμη, θὰ τὶς βοηθήση νὰ βάλουν σὲ ἐφαρμογὴ τὰ προτεινόμενα μέτρα, ἀμέσως μόλις γίνουν γνωστά.

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὁ μοναδικὸς δρόμος: Νὰ καταλάβουμε τὴ δύναμή μας

Τοῦ συνεργάτη μας κ. ΓΕΡ. ΤΟΦΑΛΟΥ

Εἴτε ἀπὸ «ἀφέλεια», εἴτε ἀπὸ κυνισμό, οἱ Ἀμερικανοὶ φροντίζουν καὶ μᾶς ἀνοίγουν ἀργὰ ἢ γρήγορα τὰ μάτια γύρω στοὺς στόχους καὶ βρόχους τῆς πολιτικῆς τους. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα, δική μας εἶναι ἡ εὐθύνη ἂν δὲν θέλουμε νὰ βλέπουμε τὶ σημαίνουν οἱ ἀμερικανικὲς Ἰθάκες καὶ φενάκες, ἀφοῦ μόνο ἕνας τυφλὸς, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ διακρίνει τὸ ὕπουλο «πράσινο φῶς» ποὺ ἐκπέμπουν κάθε φορὰ οἱ «θεωρίες» τους κι' οἱ «προσφορές» τους. Συχνὰ ἀναρωτιόμαστε, ἂν οἱ Ἀμερικανοὶ μὲ τὶς ὁμολογίες τους καὶ τὶς δικαιολογίες τους εἶναι «εἰλικρινεῖς» ἢ μακιαβελικοί. Καὶ δὲν ξέρουμε τί νὰ πρωτοθαυμάσουμε, τὴν «παρρησία» τους ἢ τὴν κουτοπονηριά τους ποὺ καὶ οἱ δύο, ἄλλωστε, καταλήγουν στὸν ἴδιο παρανομαστή».

Τὴ μιὰ μέρα π.χ. προσπαθοῦν νὰ λευκάνουν τὴ θέση τους σὰν ἐγγυητές τῶν συνθηκῶν ποὺ ἀφοροῦν τὰ νησιά μας. Τὴν ἄλλη, ἐξαπολύουν περιπαθέστατες καὶ ρητότατες δηλώσεις ὑπὲρ τῆς «φίλης» Τουρκίας πού, βέβαια, δὲν διέπραξε καμμιὰ ὠμότητα στὸ παθιασμένο νησί, δὲν τὸ ἀπορφάνισε, δὲν τὸ κατέλαβε ληστρικὰ καὶ δὲν παραβίασε κανένα ἀνθρώπινο δικαίωμα, οὔτε διέπραξε περισσότερα, ἀπ' τὴν Ἑλλάδα τουλάχιστον, ἐγκλήματα... Κι' ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀγγελικὰ καὶ εὐαγγελικὰ βγαίνει ἕνα καὶ μόνο ἐπιμύθιο: Ὅτι μπαίνουν στὴν «ἴδια τσέπη» θύτης καὶ θύματα, ἀπὸ τοὺς φωστῆρες τῆς ἀμερικάνικης πολιτικῆς, εἴτε λέγονται πρεσβεῖες, εἴτε πεντάγωνα, εἴτε ΣΙΑ!! Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ δήλωση τοῦ ἐντιμότατου κ. Σπάϊρο Ἄγκνιου(«Ἀκρόπολις» 30.4.77): «Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν ΗΠΑ, ΔΕΝ ἀλλάζει ἀπὸ μέρα σὲ μέρα, οὔτε ἀπὸ τετραετία σὲ τετραετία... Εἶναι ἀνεδαφικὸ νὰ πιστεύει κανένας ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ μας πολιτικὴ μπορεῖ νὰ ἐπηρεασθεῖ ριζικὰ ἀπὸ ἕνα νέο ρεμπουπλικάνο ἢ δημοκρατικὸ πρόεδρο...». Μ' ἄλλα λόγια, ἐκεῖνοι ποὺ ἐπηρεάζουν «ριζικὰ» τὴν ἀμερικάνικη πολιτική, ΔΕΝ εἶναι οἱ περαστικοὶ «ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ», ἀλλὰ τὰ ΜΟΝΙΜΑ στρατιωτικὰ καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντα, ποὺ ἀποτελοῦν καὶ τὴν πραγματικὴ ἐξουσία τῆς ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας. Αὐτὰ εἶναι, ἄλλωστε καὶ ἡ μόνη ΟΥΣΙΑ στὶς ἑλληνοαμερικανικὲς σχέσεις. Θὰ μποροῦσε, λοιπόν, μὲ τὰ δεδομένα αὐτὰ ἡ Ἑλλὰς καὶ μὲ τὴν πανάρχαιη πεῖρα ποὺ τὴν μαστίζει νὰ ἔχει καταλάβει πόση ἀπόσταση χωρίζει τὶς «κομψὲς τράπεζες», τῶν διεθνῶν διαπραγματεύσεων, ἀπὸ τὸ στῖβο τῆς ὠμῆς πραγματικότητας καὶ νἄχει διδαχθεῖ, πῶς ὁ μόνος δρόμος γιὰ νὰ προστατέψουμε τὸν Οἶκο μας δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν «ἄτεγκτη γλῶσσα» καὶ τὴν ἀπειθαρχία στὰ κελεύσματα τῶν ἑταίρων μας, γιατὶ μόνο ἔτσι ἀναδιπλώνονται οἱ βουλιμίες τους καὶ ὁ κυνισμός τους. Ἀντ' αὐτοῦ, ἔχουμε μετατραπεῖ σὲ «Εὐαγὲς ἵδρυμα» ποὺ παρέχει κατανόηση! καὶ φιλοξενία στοὺς συμμάχους μας κι' ὅταν αὐτοὶ δηλώνουν: «πὼς καταδυναστεύουμε τὴν τουρκικὴ μειονότητα τῆς Θράκης, ἐνῶ οἱ Τοῦρκοι φέρονται ἀγγελικὰ στὸν ἑλληνισμὸ τῆς Κωνσταντινούπολης!!!». Αὐτά, ἀκριβῶς, εἶπε ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, αὐτὸς πού—ἂν θυμᾶστε — ὅταν κέρδισε τὶς ἐκλογὲς ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες πανηγυρίζαμε καὶ λίγο ἔλειψε νὰ τὸν ἀνακηρύξουμε καὶ μέγα φιλέλληνα! Καὶ γιὰ νὰ μὴ πικραθοῦμε (ἢ καὶ νὰ ἀντιδράσουμε) ἔρχεται ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Σταϊντ Ντιπάρτμεντ καὶ βεβαιώνει ὅτι οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες «ἐγγυῶνται» τὴν ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα καὶ τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος, ἐκεῖνα ἀκριβῶς τὰ δικαιώματα ποὺ ὁ περιβόητος Σώφλυ, ἀμφισβήτησε δηλώνοντας ὅτι: «Ἡ συνθήκη τῆς Λωζάνης, ἦταν μιὰ ἀσυνήθιστη ρύθμιση γιὰ ὅ,τι ἀφοροῦσε τὰ ἑλληνικὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου»...

Καὶ νἆταν μόνο αὐτά; Μιὰ ἁπλῆ μνήμη χρειάζεται γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τὰ ὅσα ὁ μέγας τελετάρχης τοῦ ΝΑΤΟ (ὀργάνου τῶν Η.Π.Α.) κ. Λούνς ἐξέπεμπε (7.12.77) πώς: «Τὴν τουρκικὴ εἰσβολὴ τὴν προκάλεσε τὸ πραξικόπημα κατὰ τοῦ Μακαρίου — σωστὰ — καὶ ὅτι τὸ πραξικόπημα ἦταν ἔργο τῶν Συν)χῶν καὶ πὼς οἱ Συν)χες ἦταν ἡ Ἑλλάς!!». Ταύτιζε, δηλαδή, ὁ ἀθεόφοβος, τοὺς ἀναίσχυντους καὶ τὸ ἀναίσχυντο καθεστώς τους μὲ τὴν Ἑλλάδα!! Ἕνας ἄλλος, Ἀμερικανός — φυσικά! — ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ ΝΑΤΟ, στὴν Εὐρώπη, στρατηγὸς Χαίηγκ δήλωνε: «Νὰ καταστεῖ, ὁ τουρκικὸς στρατὸς ὁ ἰσχυρότερος στρατὸς τοῦ ΝΑΤΟ στὴν Εὐρώπη» καὶ γιὰ τοῦ λόγου του τὸ ἀσφαλές ἔχρισε Τοῦρκο στρατηγὸ σὰν ἀρχηγὸ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Νοτιοανατολικῆς πτέρυγας τοῦ ΝΑΤΟ!! Γιὰ ὅσους ἐπιμένουν τώρα ἀκόμα στὶς αὐταπάτες τους, ἂς θυμηθοῦν τὰ ὅσα ἔλεγε πρὶν ἀπὸ τρεῖς μῆνες (9.11.77) ὁ ἐκπρόσωπος τῶν ΗΠΑ, στὴ Γενικὴ συνέλευση τοῦ ΟΗΕ, κ. Τζὼν Κλίφορντ, ὅταν ἀγωνιζόταν νὰ καταψηφισθεῖ τὸ σχέδιο τῶν ἀδεσμεύτων χωρῶν γιὰ τὴν Κύπρο...

Ἀλλὰ τὶ χρεία μνήμης ἔχουμε γιὰ τὰ ξένα λόγια καὶ ἔργα, ὅταν ὁ ὑπουργὸς ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Ἀβέρωφ ἔλεγε (30.7.77) «Ἀνήκομεν εἰς τὸ ΝΑΤΟ θέσει, παραδόσει, πνεύματι καὶ ἀπὸ πλευρᾶς οἰκονομικῶν συμφερόντων!». Τουτέστιν, πρέπει νὰ παραδινόμαστε ἀδιαμαρτύρητα στοὺς ἄρπαγες συμμάχους μας, κι' ὅτι, βέβαια, τὰ οἰκονομικά μας συμφέροντα ἀπαιτοῦν νὰ παραχωροῦμε τὴ θάλασσα, τὴ γῆ καὶ τὸν ἀέρα μας στὴ βουλιμία τῶν ἀτλαντικῶν συμμάχων μας καὶ τοῦ διεθνοῦς σαλταδορισμοῦ. Φυσικά δέ, ὅλα αὐτὰ σημαίνουν τὴν «Ρεὰλ πολιτίκ» τῆς κυβερνήσεως ποὺ δὲν τὴν ἐπηρεάζουν οὔτε ἡ ψῆφος τοῦ λαοῦ ποὺ κατεδίκασε τὴν πολιτική της ὑπερψηφίζοντας, τοὺς δημοκρατικοὺς ἐκπροσώπους οὔτε ἂν ὁ λαὸς ἐγκρίνει τὰ φερσίματά της... Γι' αὐτό, μάλιστα, ἔσπευσε... νὰ καλέσει τὸν μέγα τοποτηρητὴ τῆς ὑπερατλαντικῆς μας συμμάχου κ. Βάνς καὶ νὰ δεχθεῖ τὶς σωτήριες — καὶ ἀνέξοδες — συμβουλές του γιὰ ἠπιότητα καὶ καλὴ «συνεννόηση» μὲ τὴν γείτονα, σύμμαχο καὶ «φίλη» χώρα. Ἔτσι ἡ φάρσα συνεχίζεται ἴσως γιὰ νὰ μᾶς δοθεῖ καιρὸς νὰ συνηθίσουμε στὴν «ἰδέα», τώρα ποὺ πάνε νὰ συναντηθοῦν ὁ πρωθυπουργός μας μὲ τὸν ἰμπεριαλιστὴ Τοῦρκο συνάδελφό του, συνάντηση ἀπὸ τὴν ὁποία οἱ Η.Π.Α. προσδοκοῦν πολλά!..., διάφορα, εὐνόητα καὶ ἐπίφοβα γιὰ τὴν ἐθνική μας ὑπόσταση. Μακροχρόνιο, δηλαδή, τὸ παιχνίδι ποὺ μᾶς ρίχνει ἀδιάκοπα πότε στὴ Σκύλα καὶ πότε στὴ Χάρυβδη, ὥστε ποτέ νὰ μὴν μπορέσουμε ν' ἀποκτήσουμε τὴν ἐθνική μας αὐτοτέλεια. Κι' ὅμως, ὑπάρχει ἕνας — καὶ μοναδικὸς δρόμος — γιὰ τὴν ἔξοδό μας ἀπὸ τ' ἀδιέξοδο. Ἂν θυμᾶστε, πρὶν λίγο καιρὸ ὅταν ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος πληροφορήθηκε τὶς φιλοτουρκικὲς διαθέσεις ποὺ ἐκδηλώθηκαν στὴ Σύνοδο τῶν ὑπουργῶν ἀμύνης τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ἔστειλε — ὅπως καμαρωτὰ ἀνήγγειλε ὁ κυβερνητικὸς τύπος — δύο αὐστηρὰ μηνύματα. Τὸ ἕνα στὸν Γενικὸ Γραμματέα τοῦ ΝΑΤΟ κ. Λούνς καὶ τ' ἄλλο, στὸν ὑπουργὸ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Βάνς καὶ τοὺς πληροφοροῦσε ὅτι οἱ ἐνέργειές τους κρίνονται ἀπαράδεκτες γιὰ τὴ χώρα μας. Καὶ ὦ τοῦ θαύματος! ἀμέσως μετά, ἀναγγέλθηκε ὅτι: «Χάρις στὸ περιεχόμενο τῶν μηνυμάτων ἔγινε ξαφνικὴ μεταστροφὴ ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἀπόψεων στὶς Βρυξέλλες!». Κεραυνοβόλο, λοιπόν, ἀποδείχθηκε τὸ ὅπλο τῶν «σκληρῶν μηνυμάτων». Καὶ εἶναι, ὅπως φαίνεται, καὶ τὸ μόνο ποὺ ἀκοῦνε οἱ μεγάλοι μας σύμμαχοι, δηλαδή, τὴν «ἄτεγκτη γλῶσσα» καὶ τὴν «ἀπειθαρχία» στὶς ὅλες προθέσεις τους. Γιατί, λοιπόν, δὲν μεταχειρίζεται αὐτὸ τὸ «μυστικὸ ὅπλο» ἡ κυβέρνηση; Πότε καὶ μὲ τί τρόπο θεραπεύθηκε ἡ «ὀδυνηρὴ ἀπαγοήτευση» τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅπως δήλωνε πρὶν τρία χρόνια (31.8.74) ὁ κ. Καραμανλῆς στὴ Θεσσαλονίκη; Γιατὶ δὲν γυρίζουμε τὸ τ